

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 3T/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214010111
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2016:3214010111.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.05.2016 v trestnej veci proti obžalovanému S. K., nar. XX.X.XXXX trvale G., ul. T. č. XX, slobodného, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, a v bode 2 obžaloby prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, samosudcom JUDr. Jurajom Valáškom takto

rozhodol:

obžalovaný S. K., nar. XX.X.XXXX v G. - N. S., trvale bytom G., T. č. XX

je vinný, že

1/ hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasl. Zákona o rodine ako rodičovi vyplýva povinnosť prispievať na výživu nezaopatreného dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/29/12-50 zo dňa 04.05.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 4P/29/12-55 zo dňa 15.05.2012 právoplatným dňa 21.06.2012 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna S. K., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 40 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej, jeho starej matky M., trvale bytom G. č. XXX, ktorej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, si svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného v období od 15.07.2013 do 31.8.2015 úmyselne vôbec neplnil, keď bol bez práce nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie v evidencii príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny občanov hľadajúcich prácu, a keď pracoval, výživné neplatil a zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím sa plneniu vyživovacej povinnosti vedome vyhýbal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/4/2013-81 zo dňa 28.05.2013 právoplatným dňa 20.06.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, pričom v sledovanom období mu tak vznikol celkový dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 1040 €

2/ hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasl. Zákona o rodine ako rodičovi vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho nezaopatreného dieťaťa a na podklade rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/29/2012-50 zo dňa 04.05.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 4P/29/2012-55 zo dňa 15.05.2012 právoplatným dňa 21.06.2012 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho plnoletého syna O. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. č. XXX, žiaka strednej umeleckej školy pripravujúceho sa stredoškolským štúdiom na svoje budúce povolanie, a to sumou vo výške 60 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k jeho rukám, si svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného v období od 15.07.2013 do 31.8.2014 úmyselne vôbec neplnil, keď bol bez práce nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie v evidencii príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny občanov hľadajúcich si prácu, a keď pracoval, výživné neplatil a zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, čím sa plneniu vyživovacej povinnosti vedome vyhýbal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/4/2013-81 zo dňa 28.05.2013 právoplatným dňa 20.06.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a odsúdený na trest

odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, pričom v sledovanom období mu tak vznikol celkový dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 840 €,

t e d a

v bode 1

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

v bode 2

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený

č í m s p á c h a l

v bode 1

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona

v bode 2

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 / pätnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný neuskutočnil žiadne zo zákonom predvídaných vyhlásení. Pri výsluchu uviedol, že býva v G., K. č. XXX/XXA. Nie je pravda, že keď bol zamestnaný nenahlásil vyživovaciu povinnosť. Zamestnávateľovi došiel prípis, že má strhávať mzdu, on to dal účtovníčke, nie jeho chybou, že k strhávaní nedošlo. O strhaní výživného došiel papier priamo k zamestnávateľovi. Bol v tom, že výživné sa strháva. Čo sa týka detí, tieto podľa neho nie sú jeho biologické deti, návrh na zapretie otcovstva si nepodal. Je pravdou, že výživné neplatil, papier došiel zamestnávateľovi, ten povedal, že to dá k účtovníčke, myslel, že mu je to strhávané. Svojej vyživovacej povinnosti si je vedomý, celkovo to malo byť cca do 100 €. Od 15.7.2013 pracoval v reštaurácii Devín, zamestnávateľ sa volá K. Y.. Pracoval tam celý rok 2014, skončil v decembri 2014. Predtým 4 roky pracoval u K. K., obaja dostali papier, že mu majú strhávať výživné z ÚPSVaR, to bolo vtedy, keď boli deti zverené starej matke. Zo strany zamestnávateľov mu bolo povedané, že papier dajú účtovníčke, preto si myslel, že sa mu to strháva. O tom, že mala byť vedená exekúcia na výživné, nevedel. Výplatné pásky dostával. Od 15.7.2013 doposiaľ nebol evidovaný na úrade práce. V čistom mal mzdu cca 900 €. Má dve vyživovacie povinnosti. Fajčí 10 cigariet za deň. Alkohol pije iba pri príležitostiach osláv rodinných príbuzných. K zamestnávateľovi p. X. Z. uviedol, že to je firma p. Y., oni sú spoločníci. Nevie prečo oni uvádzali, že vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Došiel na to, že mu to nie je strhané, žiadal od nich vysvetlenie a peniaze aby to mohol vyplatiť. Z výplatných pásek to nezistil, lebo výplatné pásky raz dostával, raz nie, potom ich už vôbec nedostával. V

spoločnosti REDIVIVO, s. r. o bol iba dva dni. Podnikateľský subjekt K. H. tam chodil brigádne v stánku s občerstvením, bolo to v roku 2014 na polovičný úväzok, zarábala tam cca 300 €, pracoval tam cca 3 mesiace, keď mal voľno v reštaurácii Devín, v reštaurácii Devín bol zamestnávateľom X. Z. tam pracoval do decembra 2014, nevie prečo je zhlásený v soc. poisťovni tam iba v roku 2013. Po ukončení prac. pomeru u Z. 4 mesiace nikde nepracoval, mal nastúpiť v prevádzke Zohor, patrí to pod Volkswagen. Zmluvu bude podpisovať až v pondelok. Na ÚPSVaR evidovaný nebol, vybavoval otázky týkajúce sa bývania a súvisiace so smrťou nevlastnej matky. Žil z peňazí, čo mu sestra dala a niečo mu požičala aj priateľka. Na úrade práce mu uviedli, že má predložiť papiere, kde a v akom období pracoval, avšak zamestnávateľ mu ten papier doteraz nedal, napriek tomu, že ho urgoval. V záverečnej reči uviedol, že ľutuje svojej trestnej činnosti, kt. sa dopustil, je ochotný sa podľa možností snažiť uhradiť svoj dlh, potom čo si odpyká svoj trest.

Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný okrem svojej vlastnej výpovede aj výpoveďami svedkyne M. K., svedkov S. a O. K., rodnými listami detí obžalovaného, rozsudkami o úprave výšky vyživovacej povinnosti obžalovaného, správami bývalých zamestnávateľov obžalovaného, správami soc. poisťovne a ÚPSVaR, správami školských zariadení, trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 3T/4/2013-81 ako i ostatnými vykonanými listinnými dôkazmi.

Svedkyňa M. K. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedala, že za obdobie, odkedy jej boli deti zverené, obž. na ne neprispieval, neposlal za celé obdobie žiadnu čiastku a to ani doposiaľ. O. K. skončil prípravu na povolanie niekedy v máji 2014. S. K. sa stále pripravuje na povolanie, v roku 2015 je v treťom ročníku na SOŠ J. Ribaya. Náhradné výživné na mal. nepoberala, nárok nebol ani exekučne vymáhaný. Mal. S. K. pre neplatenie výživného netrpel a toto na ňom nezanechalo ani trvalo nepriaznivé následky. K výške nezaplateného výživného na mal. S. K. od júla 2013 do 30.4.2015 uviedla, že nedoplatok bol na výživnom vo výške 880 €. Obž. sa o deti nezaujímal. Nemá vedomosť, že by obž. výživné uhradil ani na účet O. K.. M. O. K. pre neplatenie výživného netrpel a toto na ňom nezanechalo ani trvalo nepriaznivé následky počas jej starostlivosti. Pokiaľ vie, tak ani O. K. si nepodal návrh na exekúciu. Pri doložení dňa 11.5.2016 uviedla, že v období od posledného pojednávania nedošlo k uhradeniu žiadnej časti výživného ani na O. ani na S..

Svedok O. K. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že za obdobie od 15.7.2013 doposiaľ výživné na jeho osobu vyplatené nebolo. Školskú dochádzku ukončil v máji 2014 išlo o strednú umeleckú školu Hodruša Hámre. Študoval tam 4 roky. Od novembra 2014 bol do januára 2015 v Holandsku, od februára 2015 do apríla 2016 bol v Anglicku. Momentálne je zamestnaný tu, ale na dohodu. V Holandsku pracoval v betonárskej firme a v Anglicku ako skladník. V období od mesiaca máj 2014 do mesiaca november 2014, brigádoval na Slovensku v záhradníckych službách. V evidencii nezamestnaných bol vedený od augusta 2014, kedy mu reálne skončila školská dochádzka. Núdzou pre neplatenie výživného obžalovaným netrpel, ale to na jeho osobe nezanechalo trvalo nepriaznivé následky. S obžalovaným sa naposledy videl, keď mal 4 roky. K jeho rukám žiadne výživné uhradené nebolo.

Svedok S. K. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že z toho, čo vie, obž. si vyž. povinnosť neplnil. Neplnil si ju ani k jeho rukám. Svedok pracuje v spoločnosti D. v betonárni. Školu skončil v šk. roku 2014-2015, odbor automechanik, SOŠ, záverečné skúšky mal v máji. Brigádne u zamestnávateľa pracoval aj v priebehu letných prázdnin po záverečných skúškach, k 1.9 tam začal pracovať na pracovný pomer. K výške dlhu na výživnom sa nevedel vyjadriť. Pre neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany otca núdzou netrpel ani to na ňom nezanechalo trvalo nepriaznivé následky. Obžalovaný sa o neho nikdy nezaujímal.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy: rozsudok tunajšieho súdu č.k. 4P/29/2012-50 č.l 40-43, opravné uznesenie sp. zn. 4P/29/2012 č.l 44, rodné listy č.l 47-48, trestný rozkaz tunajšieho súdu č.k. 3T/4/2013-81 č.l 45-46, správa SOŠ J. Ribaya BnB č.l 49, správa SUŠ Hodruša Hámre č.l 50, výpis soc. poisťovne č.l 52-63, správu ÚPSVaR Bratislava č.l 64, správu bývalého zamestnávateľa obž. č.l 70-73, správu bývalého zamestnávateľa obž. č.l 74-76, správu OÚ Bratislava č.l 78-79, správa Mestskej časti Bratislava Petržalka č.l 80, správu bývalého zamestnávateľa obž. č.l 81, odpis RT č.l 82-83 a ostatný spisový materiál.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4P/29/2012-50 zo dňa 25.4.2012, právoplatným 21.6.2012 v spojitosti s opravným uznesením č.k. 4P/29/2012-56 č.l 40-44, boli t.č. mal. O. K. a S. K. zverení do náhradnej osobnej starostlivosti ich starej matky M. K. a obžalovaný zaviazaný vyživovacou povinnosťou na mal. O. vo výške 60 € a na mal. S. vo výške 40 € mesačne do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám M. K..

Z trestného rozkazu tunajšieho súdu č.k. 3T/4/2013-81 zo dňa 28.5.2013, právoplatným 20.6.2013 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona na t.č. mal. O. a S. K. za obdobie od 15.7.2012 do právoplatnosti trestného rozkazu, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov s probačným dohľadom a povinnosťou v skúšobnej dobe sa zamestnať, alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie a zaplatiť zameškané výživné vo výške 1.100 €.

Z rodných listov S. K. a O. K. (č.l. 47,48) vyplýva otcovstvo obžalovaného.

Z potvrdení o návšteve školy č.l. 49,50 vyplýva, že S. K. navštevoval v školskom roku 2013-2014 2. ročník odboru autoopravár na SOŠ J. Ribaya v Bánovciach nad Bebravou a O. K. 4 ročník SSUŠ Hodruša Hámre.

Zo správ soc. poisťovne č.l. 52-63 vyplýva, že obžalovaný bol vedený ako zamestnanec u fyzickej osoby - podnikateľa X. Z. od 5.11.2012 do 09.12.2013, v spoločnosti Redivivo s.r.o. od 20.1.2014 do 27.1.2014 a u zamestnávateľa K. H. ako pracovník na dohodu o pracovnej činnosti od 02.02.2014.

Zo potvrdenia ÚPSVaR Bratislava (č.l. 64) vyplýva, že obžalovaný od 1.6.2013 do 4.11.2013 nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Zo správy bývalého zamestnávateľa obžalovaného - X.. (č.l. 70) vyplýva, že obžalovaný u uvedeného zamestnávateľa pracoval od 5.11.2013 do 9.12.2013, vyživovaciu povinnosť si nenahlásil a pomer bol skončený v skúšobnej dobe . Celkovo bola obž. vyplatená mzda 266,43 € v mesiaci november 2013 a 80,46 v mesiaci december 2013.

Zo správy bývalého zamestnávateľa obžalovaného - Redivivo.s.r.o. (č.l. 71) vyplýva, že obžalovaný u uvedeného zamestnávateľa pracoval od 20.1.2014 do 27.1.2014, vyživovaciu povinnosť si nenahlásil a pomer bol skončený v skúšobnej dobe . Celkovo bola obž. vyplatená mzda vo výške 38,67 €.

Zo správy bývalého zamestnávateľa obžalovaného - H. (č.l. 74-77, 81) vyplýva, že obžalovaný u uvedeného zamestnávateľa reálne nepracoval, vyživovaciu povinnosť si nenahlásil a mzda mu vyplatená nebola..

Zo správy okresného úradu Bratislava č.l. 78,79 vyplýva, že obžalovaný bol priestupkovo postihnutý od r. 2011 4-krát za priestupky na rozličných úsekoch.

Obžalovaný v správe mestskej časti Bratislava - Petržalka (č.l. 80) bližšie hodnotený nebol, mestskou časťou voči jeho osobe nebolo vedené ani priestupkové konanie.

Z odpisu registra trestov u obž.(č.l. 82,83) vyplýva, že tento bol doposiaľ 7 súdne trestaný, pričom v 6 prípadoch sa na jeho osobu hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený tr. rozkazom tunajšieho súdu 3T/4/2013-81 spomínaným vyššie.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky v bode 1 obžaloby prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, keď sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať mal. S. K. a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a v bode 2 obžaloby prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, v ktorom prípade najmenej

tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať O. K. a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, hlavne z výpovedí svedkov M. K., S. K. a O. K., čiastočne aj z výpovede obžalovaného samotného a podporne aj z vykonaných listinných dôkazov, (najmä z rozsudkov týkajúcich sa úpravy vyživovacej povinnosti obžalovaného, rodných listov osôb, ku ktorým mal vyživovaciu povinnosť, ako aj správ ÚPSVaR a zamestnávateľov obžalovaného), mal súd dostatočne za preukázané, že skutky uvedené vo výrokovej časti rozsudku sa stali, majú znaky prečinu, a že ich spáchal obžalovaný. Všetky vykonané a vyhodnotenú dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaného. Z uvedených dôkazov je zrejmé, že v období trvania skutkov, t.j. v čase od 15.7.2013 do 31.8.2014 resp. 31.8.2015 bol O. K. už plnoletý ako taká osoba mal právo, aby výživné bolo poukazované priamo k jeho rukám, netvoril tak jedno spoločné výchovné a hospodáriace prostredie s S. K., kt. bol v časti trvania skutku ešte maloletým a starostlivosť o jeho osobu zabezpečovala M. K., ku ktorej rukám malo aj byť platené výživné. Taktiež jednak správami školských zariadení, ktoré navštevovali O. K. a S. K., ako aj ich výsluchmi bolo riadne preukázané, že trvale sa pripravovali na budúce zamestnanie, konkrétne O. K. do konca augusta 2014 a S. K. do konca augusta 2015 a do tohto momentu u nich aj naďalej trvala vyživovacia povinnosť obžalovaného. Z výpovedí všetkých svedkov bolo zrejmé, že obžalovaný výživné neuhradil a to ani čiastočne. Q. trvania skutkov sa tak predĺžilo aj na obdobie existencie jednotlivých vyživovacích povinností aj po podaní obžaloby u O. K. do XX.X.XXXX a S. K. do XX.X.XXXX. Keďže trvanie skutku č.1 týkajúceho neplatenia výživného u S. K. presahovalo dobu dvoch rokov súd toto na rozdiel od skutku č. 1 kvalifikoval po právnej stránke ako závažnejší spôsob konania - po dlhší čas. Čo sa týka naplnenia znakov skutkovej podstaty zo správ bývalých zamestnávateľov obžalovaného vyplýva, že tento si vyživovaciu povinnosť u nich nenahlásil. Napriek tomu, že obžalovaný túto skutočnosť u zamestnávateľa Z. spochybňoval, vzhľadom aj na správy u ostatných zamestnávateľov, ktoré tiež potvrdzovali nenahlásenie vyživovacej povinnosti súd mal za to, že toto jeho tvrdenie je nedôveryhodné a nepovažoval ani za potrebné vyslychnúť ním navrhnutého svedka S. Z.. V otázke trvania pracovného pomeru obžalovaného v spoločnosti Z., keď obžalovaný uvádzal, že na danom mieste pracoval do decembra 2014, pričom z výpisov soc. poisťovne aj správy uvedenej spoločnosti vyplýva pracovný pomer iba do decembra 2013, súd poukazuje na skutočnosť, že aj keby pracovný pomer naďalej trval (a obžalovaný by teda nebol dobrovoľne nezamestnaný tak, ako to vyplýva zo správy ÚPSVaR Bratislava, táto okolnosť by po skutkovej stránke žiadnym spôsobom kvalifikáciu jeho konania v jeho prospech nemenila, práve naopak nakoľko by bolo zjavné, že v uvedenom období nielen že dobrovoľne nepracoval a nemal tak príjem, ale dokonca príjem mal a na úhradu výživy svojich synov ho nepoužil). Z výsluchu obžalovaného je zrejmé, že v čase od 15.7.2013 do skončenia jeho vyživovacej povinnosti k S. K. buď pracoval a mal tak príjem dostačujúci na to aby aspoň v istej miere uhradil vyživovaciu povinnosť na svoje deti (o to skôr keď jeho finančná situácia mu umožnila fajčiť 10 cigariet denne), alebo bol dobrovoľne nezamestnaný, čím nevyužíval všetky možnosti na svoje opätovné zamestnanie a tak sa svojou vlastnou nečinnosťou dostával resp. zotrúval v stave neschopnosti platiť svoje vyživovacie povinnosti, čím sa úmyselne (minimálne vo forme nepriameho úmyslu) vyhýbal plneniu svojich vyživovacích povinností, o ktorých vedel. Z trestného rozkazu tunajšieho súdu č.k. 3T/4/2013-81 je zrejmé, že zo strany obžalovaného sú skutky kladené za vinu v súčasnom konaní pokračovaním neplnenia svojich vyživovacích povinností, za kt. bol odsúdený právo spomínaným trestným rozkazom. Vzhľadom na právoplatnosť trestného rozkazu je zrejmé, že recidíva u obžalovaného nasledovala hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin už odsúdený ako to predvída ust. kvalifikovanej trestnej podstaty podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

S poukazom na vyššie uvedené, preto súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného v rozhodnom období napĺňa v tomto rozsahu všetky pojmové znaky v bode 1 obžaloby prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, a v bode 2 obžaloby prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie pohnútku páchatel'a a na vzájomný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Súd je toho názoru, že v danom prípade existovali na strane obžalovaného poľahčujúce okolnosti vo forme doznaní sa a oľutovania svojho konania. Na druhú stranu súd v danom prípade v konaní obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť vo

forme spáchania viacerých trestných činov. Súd vzhľadom na túto skutočnosť vyhodnotil, že v danom prípade neprevažujú poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Oba trestné činy, za kt. súd páchatel'a odsudzoval majú zákonnú trestnú sadzbu v rozpätí 1-5 rokov, súd podľa pravidiel pre ukladanie úhrnného trestu ukladal trest v tejto základnej trestnej sadzbe. Berúc do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmeru trestu uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby a to vo výmere dvanásť mesiacov, ktorá podľa názoru súdu vzhľadom na priamy výkon trestu odňatia slobody je dostatočná na nápravu páchatel'a a potrestanie konania páchatel'a. Je zrejmé, že skutkov sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby uloženej mu za jeho predchádzajúcu trestnú činnosť v trestnom rozkaze tunajšieho súdu č.k. 3T/4/2013-81 a preto v súlade s ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona musel pristúpiť k ukladaniu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na skutočnosť, že ods. nebol v posledných desiatich rokoch pred dokonaním skutku v ústave na výkon trestu odňatia slobody, súd ho v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a) zaradil na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods.1 Tr. poriadku).